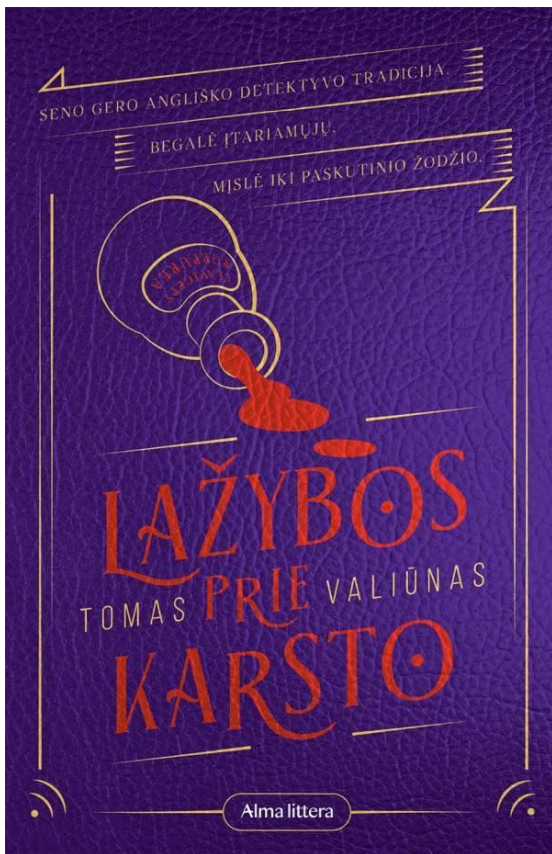

Tomas Valiūnas Lažybos prie karsto

Emiri Abrams užgriūva, regis, neįveikiami sunkumai. Mirties patale gulinti motina prisipažįsta nužudžiusi Emiri tėvą, po laidotuvių moteris sužino, kad visas palikimas atitenka nekenčiamam patėviui, o jos pačios sutuoktinis pralošė ir garbę, ir turtą. Emiri nusprendžia grįžti į vienintelę likusią saugią užuovėją – tetos namus tolimoje provincijoje, kur leido laimingiausias vaikystės dienas.

Sent Mertono miestelis pasitinka Emiri tylią laidotuvių procesiją. Ji pajunta bundantį prigimtinį smalsumą: kodėl mirusysis laidojamas grafų Ansonų valdose? Iš kur ta visus stingdanti įtampa? Kokia tamsi paslaptis gaubia jos mylimą miestelį? Emiri būtų ne Emiri, jei nesiimtų šią paslaptį atskleisti. Žingsnis po žingsnio ji tampa neatsiejama šios baugios, kelias kartas trunkančios istorijos dalimi.

Agathos Christie detektyvų stiliumi sukurta debiutinė Tomo Valiūno knyga „**Lažybos prie karsto. Seno gero angliško detektyvo tradicija, begalė įtariamųjų, mįslė iki paskutinio žodžio**“ skaitytoją nukels į XIX a. pradžios Angliją, kur tarp žavių elegantiškos kasdienybės akimirkų verda žmogiškosios aistros, nuvedančios iki šaltakraujiškai suplanuotų nusikaltimų.

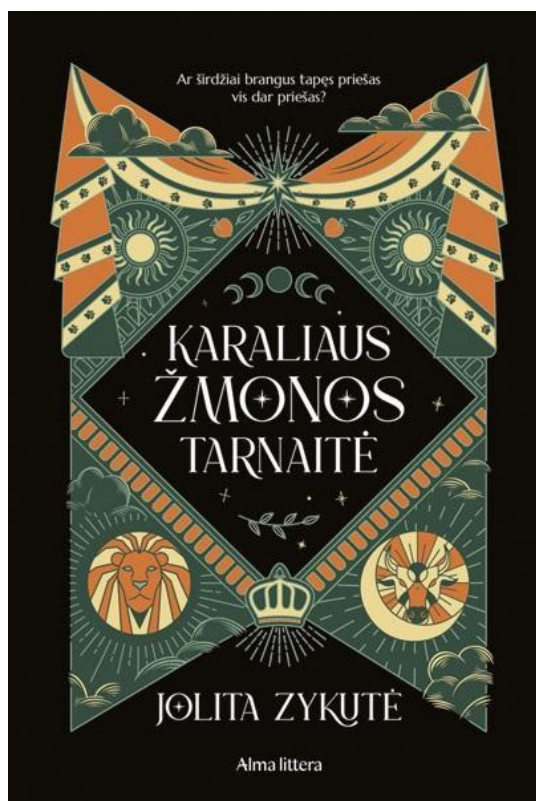
Tomas Valiūnas – abiturientas, visada žavėjęsis Agatha Christie. „Lažybos prie karsto“ yra pirmoji jo visiškai baigta knyga. Autorius taip pat verčia iš prancūzų, lenkų, vokiečių kalbų, yra laimėjęs filologų konkurse aukso medalį už kūrinio vertimą iš prancūzų kalbos, taip pat bronzos medalį už vertimą iš vokiečių kalbos, dalyvavo pasaulinėje geografijos olimpiadoje. Yra kūręs savo verslus su Lietuvos „Junior Achievement“ organizacija.

„Tomo Valiūno istorinis detektyvas „Lažybos prie karsto“ suintrigavo, įtraukė iki paskutinių puslapių ir maloniai nustebino. Nekantriai lauksiu kitos knygos!“

Gina Viliūnė

Jolita Zykutė

Karaliaus žmonos tarnaitė

Norintieji pabėgti nuo tikrovės nesudės bluosto, kol neatsivers paskutinio šio pseudoistorinio romano „**Karaliaus žmonos tarnaitė**“ puslapio!

Ramosios upės skiriamos karalystės – mirtinos priešės. Glėjos princesė Amira drąsiai rėžia, kad niekada netekėtų už Jezdansero princo Darijano, nes tas aklas ir kvailas. Tačiau visgi išgelbsti jam gyvybę, ir ne kartą.

Karaliumi tapęs karštakošis Darijanas supranta, kad taiką atneš tik vedybos, tačiau veda ne vis labiau jį traukiančią akiplėšą Amirą, o jos jaunėlę seserį Vijaną. Keršydamas karalius skaudžiai įžeidžia Amirą, viešai pasišaipydamas, kad meilės guolyje šlykštėtusi tokia moterimi kaip ji. Vijana myli kitą, bet dėl taikos sutinka tekėti su sąlyga, kad galės pasirinkti tarnaites.

Po vestuvių valdovas išvysta naująją žmonos tarnaitę – Vijanos seserį ir galop dėl jos pameta galvą.

Romanas „Karaliaus žmonos tarnaitė“ įsiurbia į įvykių verpetą, leisdamas kartu išgyventi meilę ir netektį. Siužetas persunktas netikėtumų ir paslapčių, kurios galiausiai išaiškėja, atskleisdamos, ar arogantiškasis karalius iš tiesų yra aklas ir kvailas, ar karalystėse įmanoma taika, jeigu dėl jos paaukosi savo meilę.

„Norėjau parodyti stiprią jauną moterį, šalia kurios gali būti tik stiprus savo vidinius demonus įveikęs ir vidinius turtus atskleidęs vyras“, – sako autorė.

Jolita Zykutė gimė Alytuje. Studijavo Vilniuje. Gyvena Hamburge. Knygų vaikams ir suaugusiems autorė. Žurnalistė. Mama ir laiminga moteris. Rašo knygas žmonėms, pasiilgusiems pasaulio, kur egzistuoja širdies kilnumas.

Kristin Harmel

Paržiaus dukra

„Paryžiaus dukra“ - jaudinanti dviejų draugių istorija nacių okupuotoje Prancūzijos sostinėje. Tai knyga apie baimę, kančią ir skaudžius likimo smūgius, kuriuos nugalėti nepalaužiama vidinė stiprybė, pasiaukojimas ir meilė.

1939-ieji. Europa vis labiau kaustoma niūrios karo nuojautos. Paryžiuje gyvenančios draugės Eliza ir Žiuljetė įsitikinusios, kad karas jų nepalies. Deja, šios viltys netrukus sudūžta į šipulius. Naciams okupavus Paryžių, Eliza supranta, kad jai Prancūzijos sostinėje nebesaugu. Apsisprendusi bėgti, brangiausią savo turtą – dukrelę – moteris patiki Žiuljetei, taip pat auginančiai panašaus amžiaus dukrą ir du šiek tiek vyresnius sūnus.

Karui pagaliau pasitraukus iš Prancūzijos, Eliza sugrįžta į Paryžių, kur sužino sukrečiančią naujieną: į Žiuljetės namų rajoną pataikė bomba, akimirksniu sugriovusi tiek pastatus, tiek žmonių gyvenimus. Siaubo apimta Eliza bando surasti bent menkiausią užuominą apie savo dukrą ir ja besirūpinusią draugę, tačiau bergždžiai.

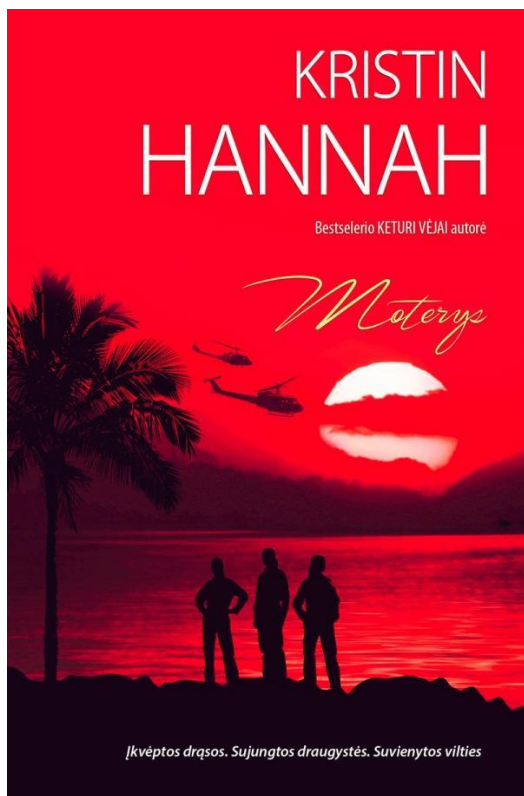
Nors Eliza tūkstančius kartų įsivaizduoja blogiausia, vis dėlto jos širdis atsisako tuo patikėti. Galų gale moteris užčiuopia nors ir menką, bet vilties šiek tiek teikiančią siūlo galą. Kupina vėl užgimusios vilties, Eliza iškeliauja į Niujorką, kur tikisi pagaliau sužinoti, kas nutiko jos dukrai ir geriausiai draugei.

„Motinos meilės stiprybė ir nesuvokiamai sunkūs karo meto pasirinkimai; šeimos saga, odė menininko sielai ir netgi detektyvo elementai. Skaitydama negalėjau sulaikyti ašarų ir atsitraukti iki pat paskutinio puslapio.“
Jill Santopolo, knygos „Šviesa, kurios netekome“ autorė

Kristin Harmel (g. 1979 m.) yra populiari rašytoja, kurios knygos nuolat tampa „The New York Times“ bestseleriais. Autorė rašymu „susirgo“ būdama šešiolikos. Baigusi Floridos universitetą, ji dirbo žurnalo „People“ reportere, taip pat rašė kitiems žurnalams bei televizijos laidoms. Pirmąją knygą K. Harmel išleido 2006-aisiais, būdama 27-erių. „Paryžiaus dukra“ yra 15-oji autorės knyga. Jos kūryba išversta į daugiau nei 30 kalbų. Lietuvių kalba yra išleisti jos romanai „Dingusių vardų knyga“, „Užmaršties saldumas“ ir „Gėstančių žvaigždžių miškas“.

Kristin Hannah

Moterys

Ikvėptos drąsos. Sujungtos draugystės. Suvienytos vilties.

Dingusios. Pamištos. Drąsios... Moterys.

Puiki istorijų pasakotoja, viena geriausių New York Times autorių, sukūrusi „Lakštingalą“ ir „Keturis vėjus“, pristato sukrečiančią ir Ameriką pakeitusią epochą — septintąjį XX a. dešimtmetį. „**Moterys**“ — išskirtinis romanas: vienu kartu tai ir jautrus moters, bręstančios pavojingu laiku, portretas, ir didingas pasakojimas apie karo padalytą ir politikų suluošintą tautą, apie kartą, vedamą svajų, kurias prarado mūšio lauke.

„Moterys irgi gali būti didvyrės.“

Kai dvidešimtmetė slaugą studijuojanti Fransė „Frenkė“ Makgrat išgirsta šiuos netikėtus žodžius, jai tarsi atsiveria akys. Užaugusi idiliškoje Koronado saloje, globojama konservatyvių tėvų, ji visuomet didžiavosi tuo, kad elgiasi teisingai ir yra gera mergaitė. Bet 1965 metais pasaulis pasikeičia, o ji ryžtasi pasirinkti kitokį gyvenimą. Kai jos brolis išvyksta į Vietnamą, ji impulsyviai įstoja į Kariuomenės medicinos seserų korpusą ir eina tuo pačiu keliu.

Tokia pati žalia ir nepatyrusi, kaip ir kautis į Vietnamą siunčiami vyrai, Frenkė sunkiai prisitaiko prie karo destruktijos ir netikėtos traumos, kai grįžta namo į pasikeitusią ir susiskaldžiusią Ameriką.

„Moterys“ — pasakojimas apie vieną moterį, išėjusią į karą, bet ji simbolizuoja visų moterų, žengusių pavojingu keliu, kad padėtų kitiems, istoriją. Moterų, kurių auka ir tarnystė savo šaliai buvo per dažnai pamirštama. Tai deginančio skvarbumo ir lyrinio grožio romanas bei itin emocionali, sodriai nutapyta vienos įsimenančios veikėjos, kurios išskirtinis idealizmas ir drąsa skriejant kulkoms atspindi visa kartą, istorija.

Guadalupe Nettel

Vienintelė duktė

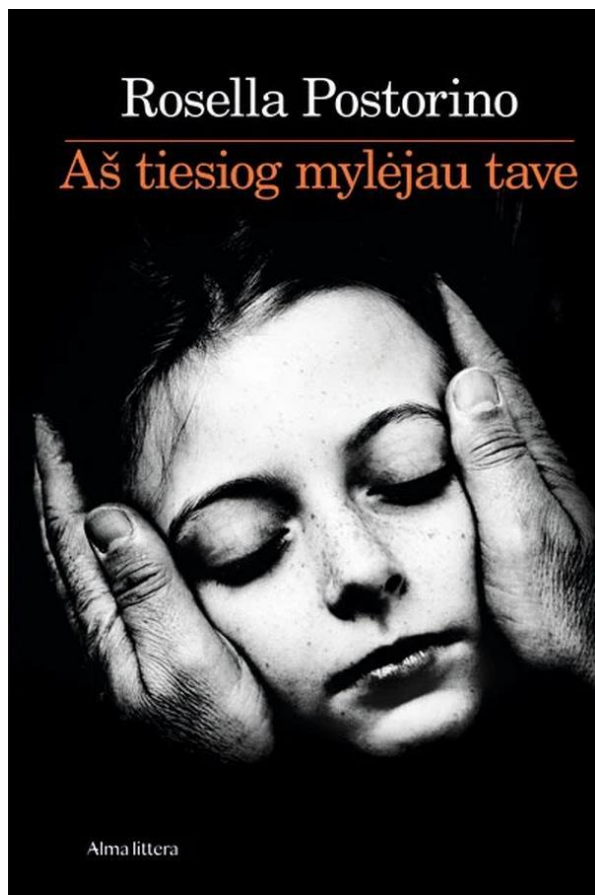
Ketvirtajame romane „**Vienintelė duktė**“ (La hija única, 2020) meksikietė Guadalupe Nettel tyrinėja vieną svarbiausių gyvenimo sprendimų – susilaukti vaikų ar ne. Alina ir Laura – nepriklausomos, karjeros siekiančios moterys, kurių nė viena neketina kurti šeimos. Laura ryžtasi drastiškam žingsniui – sterilizacijai, o Alina, laikui bėgant, apsisprendžia tapti motina. Kai Alinos nėštumas komplikuojasi, o Laura prisiriša prie kaimynės sūnaus, abi moterys išgyvena sudėtingus jausmus.

Įtaigiai parašytame romane „Vienintelė duktė“ atskleidžiamas motiniškų jausmų dvilypumas, kruopščiai išnarstomos gyvenimiškos moterų patirties prieštaros.

Guadalupe Nettel gimė Meksikoje, augo tarp Meksikos ir Prancūzijos. Ji yra tarptautinius apdovanojimus pelnusių romanų – „Svečias“ (El huésped, 2006), „Kūnas, kuriame gimiau“ (El cuerpo en que nací, 2011), „Po žiemos“ (Después del invierno, 2014), „Vienintelė duktė“ bei trijų apsakymų rinktinės autorė. G. Nettel kūryba išversta į daugiau nei penkiolika kalbų.

Rosella Postorino

Aš tiesiog mylėjau tave

– *Atsitiktinai pamačiau, kaip jis kenčia, ir to užteko, kad pajustume bendrystę.*

– *Nejau ne visada taip nutinka? Nejau žmonės susiduria vienas su kitu ne atsitiktinai?*

2023 m. pradžioje Italijoje išleistas Rosellos Postorino (g. 1978) romanas „Aš tiesiog mylėjau tave“ iš karto sulaukė skaitytojų ir literatūros kritikų dėmesio. Jaudinantis autentiškas pasakojimas apie Jugoslavijos karo išblaškytus vaikus prestižinės italų literatūros premijos Strega rinkimuose pateko į finalinį penketuką ir pelnė antrą vietą.

1992 metais Sarajevas virto mūšio lauku: snaiperių šūviai, sprogstančios granatos ir krintančios bombos tapo vietos gyventojų kasdienybe. Dešimtmetis Omaras ir jo brolis leidžia dienas vaikų namuose laukdami savo mamos. Prasidėjus karui ji vis rečiau užsuka į prieglaudą, o per vieną pasivaikščiojimą sprogus granatai Omaras išplėšiamas iš jos glėbio. Berniukas nebežino, ar jo mama gyva, o iš liūdesio gniaužtų jam padeda vaduotis Nada – mėlynakė šviesiaplaukė mergaitė, kuriai trūksta bevardžio piršto.

Vieną dieną vaikų namų auklėtiniai sužino, kad iš Sarajevo bus perkelti į Italiją. Omaras trokšta pasilikti ir toliau ieškoti mamos, išvykti nenori ir Nada, nes jos vyresnis brolis Ivas negali keliauti kartu – jo laukia kariuomenė. Tačiau suaugusiesiems vaikų norai nerūpi.

Atsidūrę svetimoje šalyje vieni vaikai stengiasi pritapti, kiti maištauja, priešinasi ir trokšta grįžti į gimtinę. Bėgant metams Omarą kamuojantis mamos ilgesys, karo paliktos traumos ir baimės virsta didžiuliu skauduliu, iš kurio jį išvaduoti gali tik vienas žmogus – mergina, kuriai trūksta bevardžio piršto.

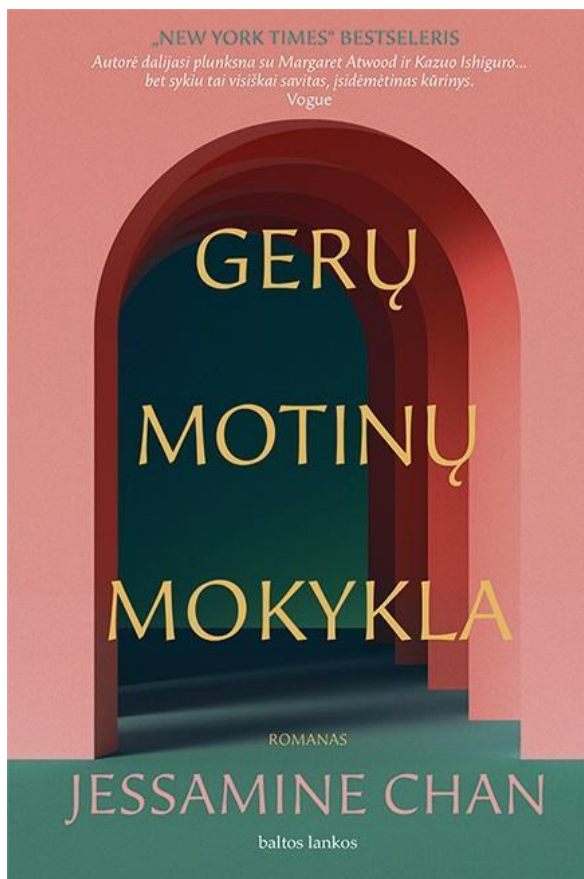
„Parašyti šį romaną mane paskatino išsiskyrimo tema. Šiame išgalvotame romane rašau apie tai, ką reiškia būti vaikais ir ką reiškia būti tėvais.“

Rosella Postorino

Lietuvos skaitytojams **Rosella Postorino** žinoma iš 2018 m. prestižinę Campiello premiją pelniusio romano „**Ragautojos**“. Tikrais faktais pagrįstas naujausias rašytojos kūrinys „Aš tiesiog mylėjau tave“ atskleidžia sudėtingą Jugoslavijos karo metais nuo šeimų atskirtų vaikų likimą.

Jessamine Chan

Gerų motinų mokykla

39-erių Frida Liu išgyvena sunkius laikus. Nors turi puikų išsilavinimą, karjeros ji nesukūrė. Vyras Gastas jai laukiantis įsimylėjo jaunesnę ir išsikraustė. Draugų Frida taip pat neturi. Visi liko Niujorke, o ji dėl vyro darbo turėjo persikraustyti į Filadelfiją. Tikrai dėl Harietos, jūdviejų pusantrų metų dukros, Frida dar jaučia žemę po kojomis. Harieta – visos Fridos pasaulis, ir šis pasaulis Fridai gražus.

Tačiau Fridos gyvenime išaušta viena velniškai bloga diena. Iš nuovargio ji padaro klaidą. Ir akimirksniu atsiduria griežtame vaiko teisių apsaugos akiratyje. Harieta perduodama globoti tėvui, o namuose kiekvieną jos prasižengusios motinos žingsnį ima stebėti kameros. Taip bus nuspręsta, ar siųsti Fridą į motinų perauklėjimo mokyklą, žinančią, kaip išmatuoti motinos atsidavimą ir meilę savo vaikui.

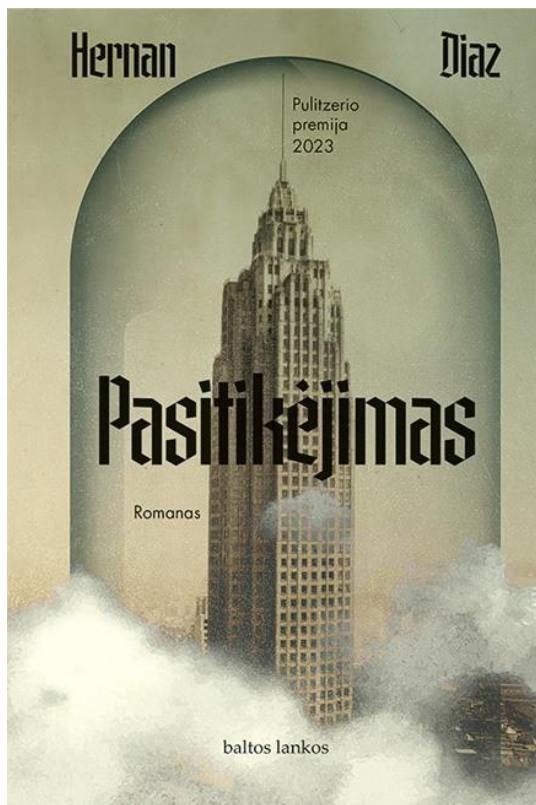
„Tarnaitės pasakojimas“ XXI amžiuje.“
India Knight

„Intensyvus romanas, neįmanoma atsitraukti. Neabejotinai įžiebs diskusijų, kas yra gera ar bloga motina.“
Oprah.com

„Autorė dalijasi plunksna su Margaret Atwood ir Kazuo Ishiguro... bet sykiu tai visiškai savitas, įsidėmėtinas kūrinys. Laikais, kai Valstijos imasi kontroliuoti moters kūną (ir apsisprendimo teisę), šis romanas kelia dar didesnę šurpą. Siaubingai neįtikėtina ir sykiu klaikiai įžvalgu.“
Vogue

Jessamine Chan (Džesaminė Čan) – JAV rašytoja. Baigė Kolumbijos ir Brauno universitetus. Jos debiutinis romanas „Gerų motinų mokykla“ nominuotas tokioms premijoms kaip „PEN/Hemingway Award“, „Carnegie Medal for Excellence“, o Barackas Obama jį įtraukė į savo mėgstamiausių 2022 m. knygų sąrašą. J. Chan su vyru ir dukra gyvena Čikagoje.

Hernan Diaz Pasitikėjimas

Net per XX a. trečiojo dešimtmečio riaumojimą Niujorke nebuvo žmogaus, negirdėjusio apie Bendžaminą ir Heleną Raskus. Jis – legendinis Volstrito magnatas, ji – ekscentriškų aristokratų dukra. Kartu jiedu užkopė į pačią gerovės viršūnę, kuriai, regis, nėra ribų. Bet kokią kainą teks už tai sumokėti? Tokia mįslė menama sėkmingame 1937-ųjų romane „Kapitalas“, kurį perskaitė, rodos, visas Niujorkas. Tačiau šią istoriją apie privilegiją ir klastą galima papasakoti ir kitaip.

Hernano Diazo „Pasitikėjime“ elegantiškai sugretinamos kelios tų pačių įvykių versijos, o vis išsprūstančius faktus iš pramanų bando išnarplioti viena ryžtingai nusiteikusi moteris. Sulig kiekvienu nauju atradimu daugiau kaip amžių aprėpiantis literatūrinis galvosūkis vis iš naujo apkeri skaitytoją. Ir suvilioja leistas ieškoti tiesos, kuri dažnai atskleidžia asmeniniuose santykiuose glūdinčią vienatvę, turto galią perkeisti realybę, galiausiai tai, kaip lengvai kai kurie galingieji sau leidžia manipuliuoti faktais.

„Šis romanas ir klasikinis, ir originalus savo dvasia. Balzacas didžiutuosi, Borgesas – taip pat.“

Rachel Kushner

„H. Diazas – naratyvo genijus. Koks išmintingas ir jaudinantis kūrinys.“

Lauren Groff

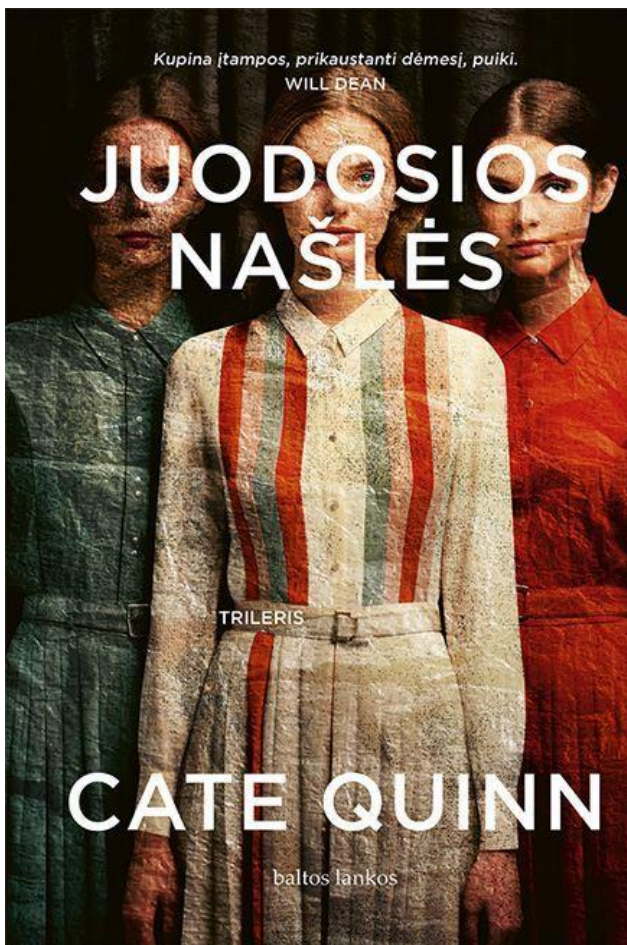
„Romanas, kurį reikia skaityti, tarytum luptum svogūną. Išradingas pasakojimas apie tiesos prigimtį.“

Daily Beast

Hernan Diaz (Hernanas Diazas, gim. 1973) – argentiniečių kilmės JAV rašytojas. Antrasis ir naujausias jo romanas „Pasitikėjimas“ laimėjo 2023-ųjų Pulitzerio premiją, nominuotas 2022 m. „Booker Prize“ ir gausybei kitų literatūros premijų, įtrauktas į Baracko Obamos geriausių 2022 m. knygų sąrašą. Šiuo metu televizija „HBO“ pagal „Pasitikėjimą“ kuria serialą.

Cate Quinn

Juodosios našlės

„Kupina įtamos, prikaustanti dėmesį, puiki.“

Will Dean

Atokioje vietovėje, slaptame rojuje Jutos dykumoje, poligamas Bleikas Nelsonas įsirengė sodybą ir ten apsigyveno su savo trimis žmonomis. Reičelė, pirmoji žmona, – paklusni, ištikima ir rūpestinga. Tina, žmona maištininkė, – tikra Reičelės priešingybė, į Jutą atkeliavusi tiesiai iš reabilitacijos klinikos. Ir jauniausioji Emilė – naivi, įbauginta, atsiskyrusi nuo savo katalikiškos šeimos.

Visas šias moteris sieja tik Bleikas. Ir visos trys apkaltinamos jo nužudymu.

Įsibėgėjus policijos tyrimui ir į viešumą iškilus kraupiems pasakojimams apie netolimose kalvose įsikūrusią religinio kulto komuną, be to, pasklidus gandams apie ketvirtąją Bleiko žmoną, Reičelė, Tina ir Emilė turės nuspręsti: ar jos gali viena kita pasitikėti?

„C. Quinn meistriškai piešia kiekvieną našlę vis kitu teptuku, parodo ją kaip unikalią, užburiančią... ir įtartą.“

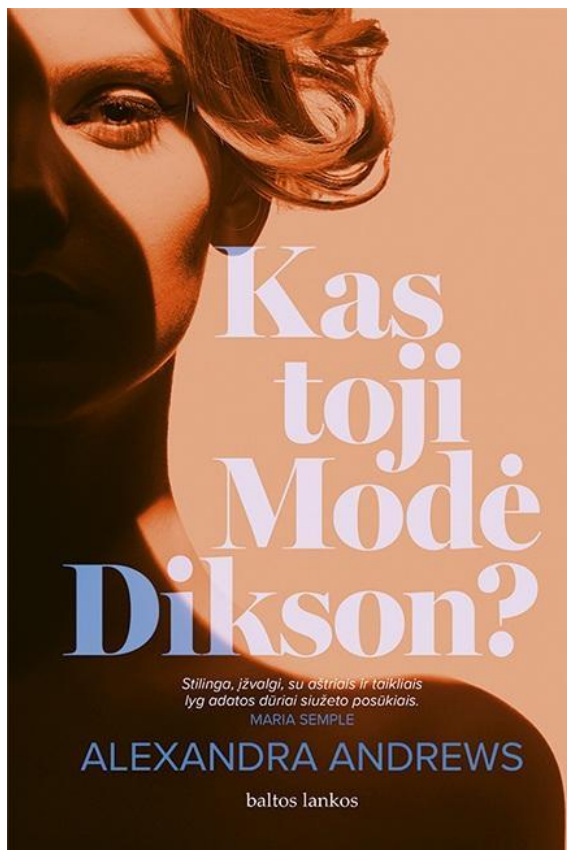
Julie Clark

„Nors C. Quinn drąsiai narsto tokias sudėtingas temas kaip smurtas šeimoje, poligamija ir religiniai kultai, aišku, kad pagrindinis ir labiausiai jaudinantis jos tikslas – suprasti moterų draugystės prigimtį.“

New York Times

Cate Quinn (Keit Kvin) – britų rašytoja ir kelionių žurnalistė, jos straipsniai publikuoti tokiuose leidiniuose kaip „Times“, „Guardian“ ir „Mirror“. Prieš pasirodant romanui **„Juodosios našlės“** (2021), ji tyrinėjo istoriją ir gavo prestižinį Didžiosios Britanijos meno tarybos finansavimą. Tikras istorijas ji derina su savo autentiška patirtimi iš atokiausių pasaulio vietų, kad sukurtų kritikų pripažįstamus ir bestseleriais tappančius trilerius.

Alexandra Andrews Kas toji Modė Dikson?

„Gerai gyvena tas, kas gerai slepiasi.“

Florensė Darou visada manė, kad jai lemta tapti įžymia rašytoja, tačiau po nesėkmingo romano su vedusiu vadovu ji suabejoja savimi. Viskas pasikeičia išvykus į Maroką su naująja vadove – garsia atsiskyrėle rašytoja Mode Dikson. Modė gali būti kandi, bet sykiu ji kupina išminties – žino ne tik kaip rašyti, bet ir kaip gyventi. Spalvingose Marakešo gatvėse ir vėjuotuose pakrantės paplūdimiuose Florensė ima jaustis pagaliau gyvenanti įdomų, kosmopolitišką gyvenimą, kokio nusipelnė.

Bet vieną dieną Florensė atsibunda ligoninėje po baisios automobilio avarijos ir visiškai neprisimena, kas įvyko praeitą naktį. Galiausiai, niekur neradus Modės, jai kyla pavojinga mintis: užuot tūnojus šešėlyje, kodėl gi Florensei nepasisavinus Modės tapatybės ir taip viliojančio jos gyvenimo?

„Stilinga, įžvalgi, su aštriais ir taikliais lyg adatos dūriai siužeto posūkiams.“

Maria Semple

„Sujungia greitą siužetą su svarbiais autentiškumo ir autorystės klausimais, sukurdama veriantį ir unikalų kūrinį, tokį pat įtaigų kaip ir paslaptinga figūra, esanti jo centre.“

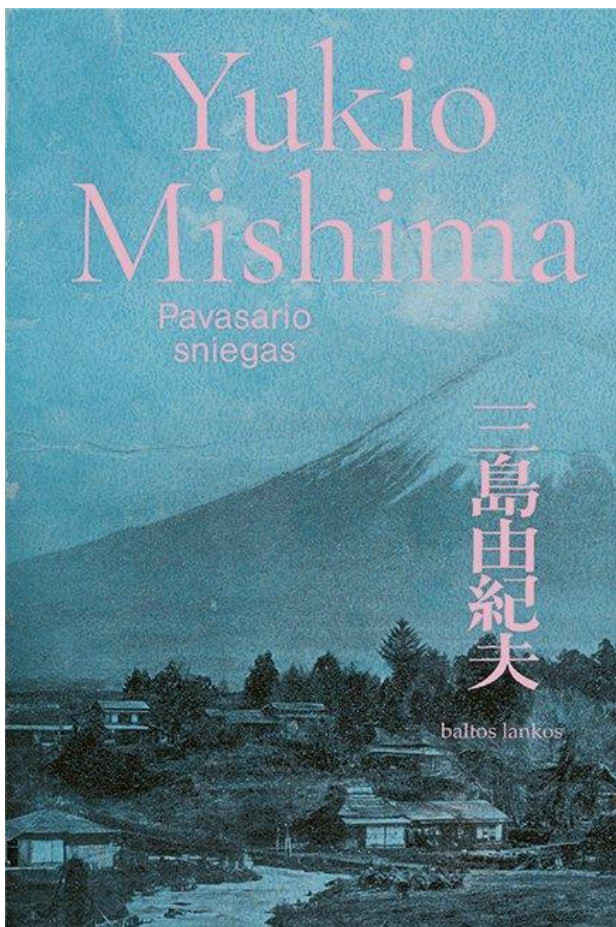
Vogue

„Intelektuali, klatinga ir velniška geriausia šio žodžio prasme. Puikiai tiks ieškantiems jaudulio ir įtampos.“

Ann Patchett, romano „Olandų namas“ autorė

Alexandra Andrews (Aleksandra Endrius) – amerikiečių žurnalistė ir redaktorė. Kai 2021 m. pasirodė debiutinis jos romanas „**Kas toji Modė Dikson?**“, tokie leidiniai kaip „New York Times“, „Time“, „New York Post“ ir „Entertainment Weekly“ jį pripažino vienu geriausių metų trilerių. A. Andrews su vyru ir vaikais gyvena Bruklina, Niujorke.

Yukio Mishima Pavasario sniegas

Tokijas, 1912-iejai. Uždaras senosios Japonijos aristokratijos pasaulis pirmą kartą išleidžia atėjūnus – turtingas provincijos šeimas, naują, galingą socialinį ir politinį elitą. Melancholišką aštuonioliktą Kijoakį Macugaję išauklėjo nykstančios senosios aristokratijos atstovai – Ajakurų šeima. Bet jis nėra vienas jų. Kijoakio tėvas markizas Macugajė, net jo dvare pasisvečiavęs imperatoriui, kartkarčiais pasijunta nelyg koks apgavikas, netikras aristokratas. O ir vis sukirba nerimas dėl pernelyg lengvabūdžio ir gražaus savo įpėdinio Kijoakio, kuris, tėvo akimis, turėsiantis įtvirtinti Macugajų šeimą aristokratijos pasaulyje.

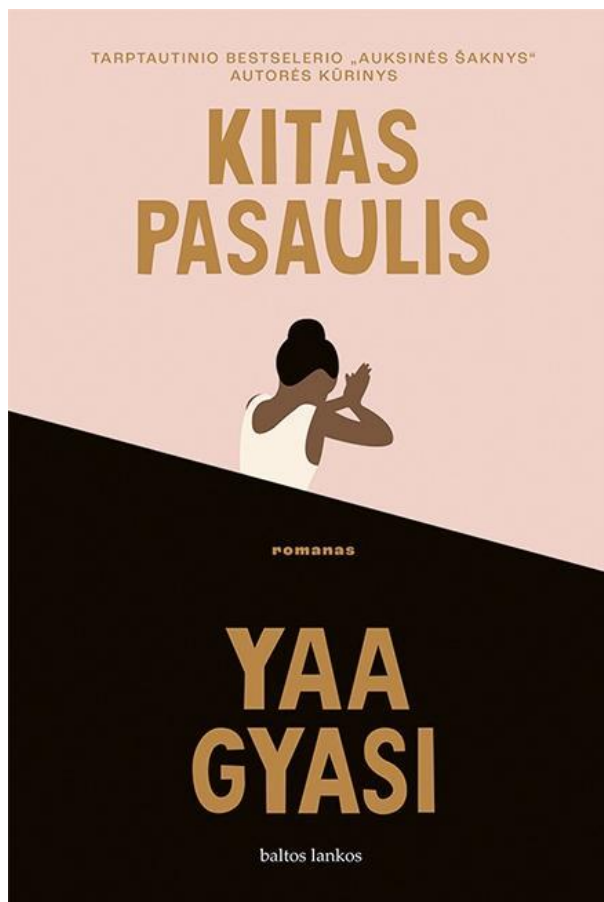
Patsai Kijoakis, gyvendamas gražiausias, bet kartu nerimastingiausias savo jaunystės dienas, jaučiasi besiblašantis tarp sena ir nauja. Išgyvena nepatirtus ir bauginamus jausmus giliadvasiškajai Satoko Ajakurai, su kuria kartu užaugo. Jais dalintis nedrįsta net su savo vieninteliu draugu Šigekuniu Honda nė tuomet, kai Satoko susižada su kilminguoju princu.

Keturiuose knygos „Pavasario sniegas“ romanuose pasakojama vienos sielos keturių reinkarnacijų – į aristokratą, nacionalistą ekstremistą, Tailando princesę ir sadistišką našlaitį – istorija; sykiu tai pasakojimas apie Šigekunį Hondą ir jo pastangas skirtingose jo paties sielos reinkarnacijose išgelbėti kiekvieną jų nuo ankstyvos mirties, kuri budistiniame mokyme suprantama kaip karminė lemtis.

„Asketiška meilės istorija ir turbūt mano mėgstamiausias Mishimos romanas.“
David Mitchell

Yukio Mishima (Jukio Mišima, 1925–1970) laikomas reikšmingiausiu XX a. japonų rašytoju. Jo literatūrinį palikimą sudaro 40 romanų, tarp jų – į lietuvių kalbą išversti „Kaukės išpažintis“ ir „Aukštinė šventykla“. Taip pat – daugybė apsakymų, esė, straipsnių, dramų. Y. Mishima buvo ne kartą nominuotas Nobelio literatūros premijai. Rašytojo kūrybos viršūne laikoma tetralogija „Vaisingumo jūra“. 1970 m. lapkričio 25 d., išsiuntęs leidyklai paskutinę tetralogijos dalį, po nesėkmingo bandymo sukelti perversmą, Mishima įvykdė ritualinę savižudybę sepu.

Yaa Gyasi Kitas pasaulis

Paauglystėje Giftė vis prašydavo mamos pasakoti jų šeimos kelionės iš Ganos į Alabamą istoriją. Taip ji ieškojo nusiramino herojiškuose šeimos mituose ir meilės istorijos romantikoje. Kai jos tėvas su broliu paniro į sunkią imigrantų realybę Amerikos pietuose, iš keturių šeimos narių liko tik jiedvi su mama. Giftės svajotas gyvenimas išslydo jai iš rankų.

Po daugelio metų, norėdama suvokti jos brolių sunaikinusią priklausomybę nuo narkotikų, Giftė atsigręžia į mokslą. Bet kai jos motina apsistoja kartu, Giftė netrunka suprasti, kad jų šeimos traumų šaknys siekia daug giliau, nei ji kada būtų pagalvojusi.

Romane „Kitas pasaulis“ pasakojama apie tamsią vienos šeimos likimo šerdį, paženklintą imigrantų dalios, meilės, netekties, atpirkimo, tikėjimo. Ir galybę būdų, kuriais iš praeities griuvėsių bandome atkurti savo dabartį.

„Nuostabiai suaustas pasakojimas.“

Roxane Gay

„Sakyčiau, kad tai romanas mūsų laikams. Bet ir daug daugiau. Tad tai – romanas visiems laikams.“

Ann Patchett

„Romano veiksmas vyksta plačiame, trapiame kraštovaizdyje, kuriame susiduria Dievo slėpiniai ir mokslas. Tai gili meditacija apie sielvartą, religiją ir šeimą.“

Boston Globe

Yaa Gyasi (gim. 1989) – Ganos–JAV rašytoja. Stanfordo universitete studijavo anglų kalbą, vėliau – kūrybinį rašymą. Jos debiutinis romanas „Aukštinės šaknys“ („Baltos lankos“, 2018) buvo apdovanotas „National Book Critics Award“ ir kitomis literatūros premijomis. „**Kitas pasaulis**“ – antrasis jos romanas, nominuotas „PEN/Faulkner Award for Fiction“ ir „Women’s Prize for Fiction“ literatūros premijoms.

Katherine Pancol
Lėtas vėžlių valsas

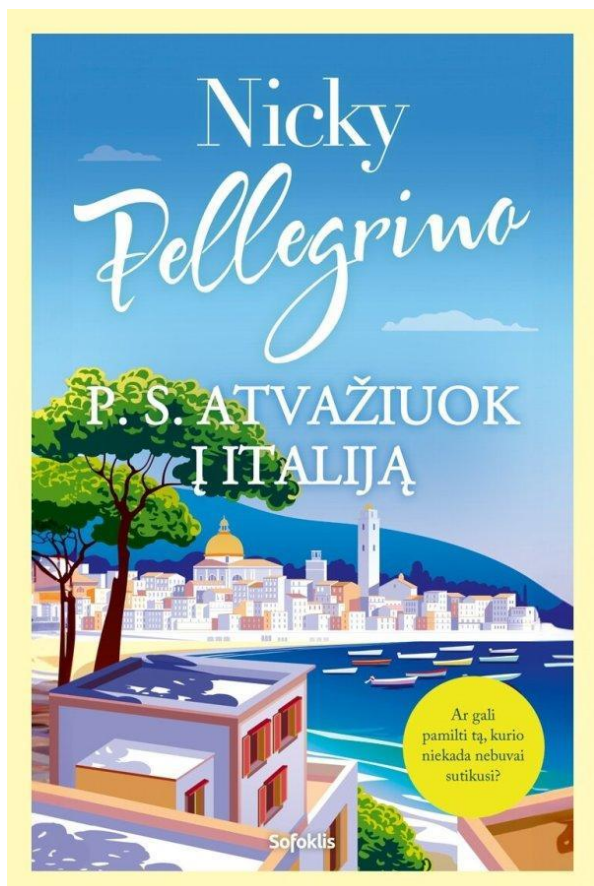
- <...> *Esu lėta, nepaslanki...*
- *Kaip vėžliukė?* – paklausė jis, draugiškai pažvelgęs į Žozefiną.
- *Kaip vėžliukė, kuri juda dviejų kilometrų per valandą greičiu ir tirta iš baimės!*
- *Vėžliai man patinka, – meiliai pratarė jis. – Tai labai ištikimi gyvūnai, žinote, labai ištikimi... Jie verti mūsų dėmesio.*

Šiame prancūzų autorės **Kathrine Pancol** bestseleryje „**Lėtas vėžlių valsas**“ – knygos „Geltonos krokodilų akys“ tęsinyje, – kuriuo be vargo mėgausis ir su pirmąja knyga nesusipažinęs skaitytojas, Žozefinai, pagaliau pajutusiai troškulį save pažinti, tenka susidurti su išsiskyrimu, šeimos problemomis ir net žmogžudyste.

Per pastaruosius metus Žozefinos Kortės gyvenimas pasikeitė į gerą. Dar neseniai buvusi vos galą su galu sudurianti Viduramžius tyrinėjanti mokslininkė – palikta sutuoktinio, atstumta motinos ir persekiojama bankininko, dabar ji bestselerio autorė, turinti butą Paryžiuje ir patrauklų, kad ir paniurusį, meilužį. Ir vis dėlto ramybėje jos nepalieka nuojauta, kad tikroji laimė ją aplenkia. Taigi kai vieną vakarą ši keturiasdešimtmetė susiduria su gyvenimą keičiančiais įvykiais, ji supranta, kad laikas pradėti klausytis širdies.

Pakliuvus į papių santykių ir virtinės žmogžudysčių raizgalynę, Žozefinai tenka mokytis ryžtingai veržtis į priekį, rasti drąsos ir stiprinti pasitikėjimą savimi.

Nicky Pellegrino
P. S. Atvažiuok į Italiją

P. S. Atvažiuok į Italiją, Bela, atvažiuok pasidžiaugti saule ir makaronais, ir raudonuoju vynu, ir ilgais pasivaikščiojimais; atvažiuok ir pasilik, kiek norėsi.

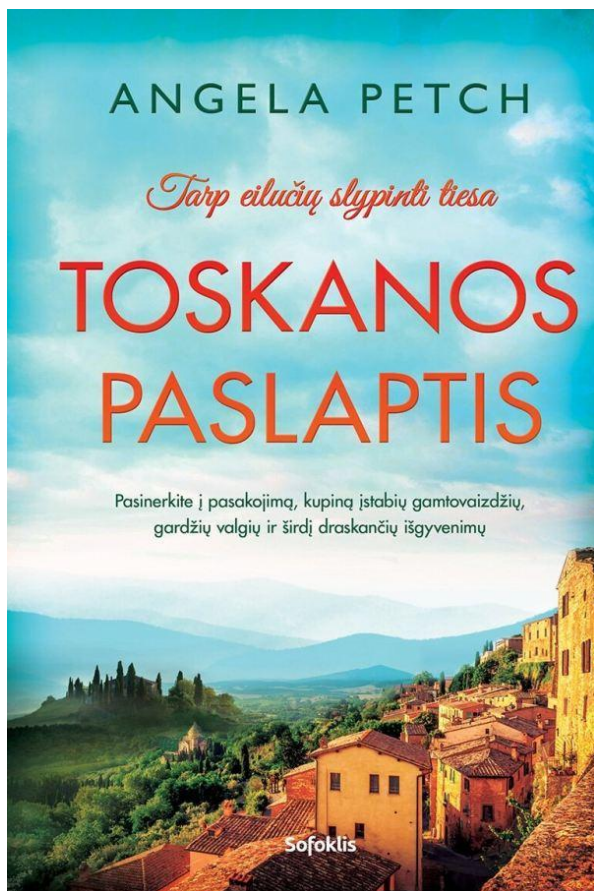
Kai ramus, idiliškas Belos gyvenimas Naujojoje Zelandijoje ima byrėti, guodžiantį glėbį jai pasiūlo nepažįstamasis, gyvenantis už tūkstančių kilometrų, saulėtoje Pietų Italijoje. Jis atsiunčia rankų darbo dovaną ir laiškėlį su eilute „P. S. Atvažiuok į Italiją!“, ir moteris, nusprendusi klausyti širdies balso, leidžiasi į kelionę.

Atvykusi į Enriko palazzo Apulijoje, žavingame šimtmečių istorija alsuojančiame Ostunyje, Bela pamato, kad vyriškio gyvenimas nė kiek nepanašus į tą, kokį ji paliko namie. Vis dėlto, nepaisant jo prabangių automobilių ir turtingos, nuolat besikivirčijančios šeimos su valdinga nonna priešakyje, paaiškėja, kad jiedu su Enriku gerokai artimesni, nei atrodė iš pirmo žvilgsnio.

Į gyvenimo kelionę Bela išvyko nesitikėdama įsimylėti, bet po saulės nutviekstais alyvmedžiais gali nutikti bet kas...

Nicky Pellegrino gimė Liverpulyje, bet vaikystėje su šeima atostogaudavo Italijoje. Jos pasakojimus pagardina tų vasarų prisiminimai – aistros, kivirčiai ir, svarbiausia, maistas. Šiuo metu Nicky gyvena Oklande, Naujojoje Zelandijoje, su vyru, kurtų veislės šunimi Hariu ir žirgu Uno.

Angela Petch
Toskanos paslaptis

Įstabi, tikrais Antrojo pasaulinio karo įvykiais paremta istorija „**Toskanos paslaptis**“ apie iš kartos į kartą ataidinčius tragiškus karo padarinius ir net tamsiausiais laikais neblėstančią meilę.

Toli Toskanos kalnuose, palei šniokščiančią upę, riogso sukiužęs malūnas. Dabar jame švilpauja vėjai, šnabždantys apie tai, kas seniai išblukę iš atminties: gardžius patiekalus, senelės istorijas prie laužo, vėliau užklupusią nacių invaziją ir siaubingos išdavystės išdraskytą šeimą.

Londone gyvenanti Ana apimta liūdesio dėl neseniai mirusios savo italės motinos. Iš jos moteris paveldi dėžę, pilną nuo amžiaus pageltusių ranka išmargintų popieriaus lapų. Šie užrašai atveda Aną į Rofelę – nuošalų kaimelį nuostabios gamtos apsuptyje. Gedinčiai dukteriai tai tikra atgaiva: kiekviename kampelyje gausu prisiminimų apie laimingą jos motinos vaikystę, kurią brutaliai sudarkė Antrasis pasaulinis karas. Tačiau jai prieš akis iškyla daugybė netikėtumų: Ana sužinos apie mamos veiklą pasipriešinimo judėjime ir priežastis, paskatinusias ją išvykti į svečią šalį. Ar tai buvo lemtingas sprendimas?

Neatsakytų klausimų dar pagausėja, sutikus pagyvenusį vyriškį, įsikūrusį atokiai nuo visų. Kodėl jis atsisako kalbėti, nors, išgirdęs Anos motinos vardą, reaguoja itin audringai? Ana įsitikinusi, jog senolis žino paslaptį, kurią motina visą gyvenimą nešiojosi slapčiausioje širdies kertelėje. O gal jau metas palikti karo laikų negandas praityje ir tarp vilnijančių Toskanos kalvų pradėti gyvenimą iš naujo?

Curtis Sittenfeld Romantinė komedija

Selė rašo komiškų skečų scenarijus laidai „Naktinės pelėdos“. Porąsyk gydžiusi sudaužytą širdį, ji seniai pamiršo meilės paieškas ir visavertį gyvenimą mieliau kuria iš neįpareigojančių nuotykių, sėkmingos karjeros ir artimų santykių su patėviu.

Bet laidos vedėju ir muzikos svečiu pakviečiamas būti Nojus Brusteris – santykiais su manekenėmis garsėjanti popmuzikos sensacija. Selė kaipmat susidraugauja su Nojumi ir, jiems drauge rašant skečus, ima svarstyti, ar tarp jų neskraido kibirkštys. Bet tai ne romantinė komedija, o tikras gyvenimas. Ir tikrame gyvenime toks kaip jis nieku gyvu nesusitikinės su tokia kaip ji... tiesa?

Pasitelkdama pastabumą ir gebėjimą kurti sudėtingus moterų portretus, **Curtis Sittenfeld** romane „**Romantinė komedija**“ analizuoja širdį virpėti verčiantį meilės stebuklą, sykiu narstydamą šiuolaikinių romantinių santykių ritualus.

„Kupina geraširdiškų pajuokavimų, o chemija tarp veikėjų – nepaneigiama!“

People

„Žavinga ir sumaniai papasakota istorija.“

PureWow

„Nepaprastai juokinga ir širdį šildanti istorija.“

Harper's Bazaar

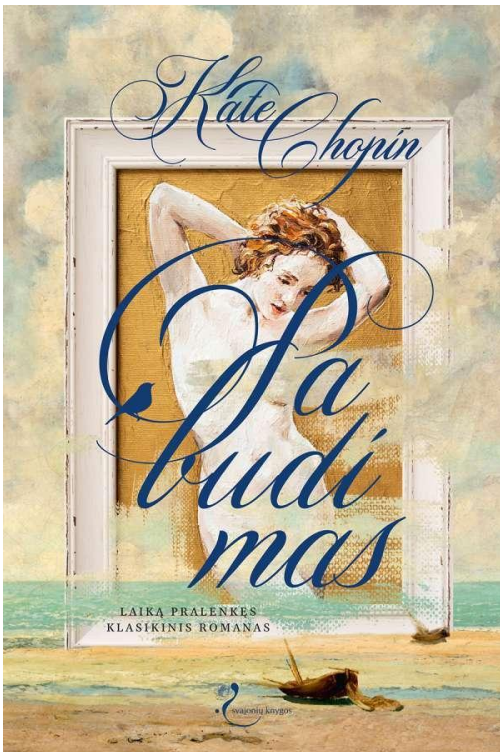
„Kupina ne tik romantiškos šilumos, bet ir dramatiškų, bet realistiškų situacijų. Smagi, greita, o dialogai – nepriekaištingi!“

The Guardian

„Pats tas ieškantiems modernaus, rafinuoto, smagaus ir seksualinės įtampos ir socialinių išvalgų kupino romano.“

Oprah Daily

Kate Chopin Pabudimas

Pirmą kartą išleistas 1899 m., „Pabudimas“ šokiravo amžininkus atviru požiūriu į moters santuokinę neištikimybę. Skaitytojus apstulbino drąsus **Kate Chopin** sukurtas moters, įviliotos į slegiančios santuokos sąspūstus, bet ieškančios ir atrandančios aistringą kūnišką meilę anapus šeimos, portretas.

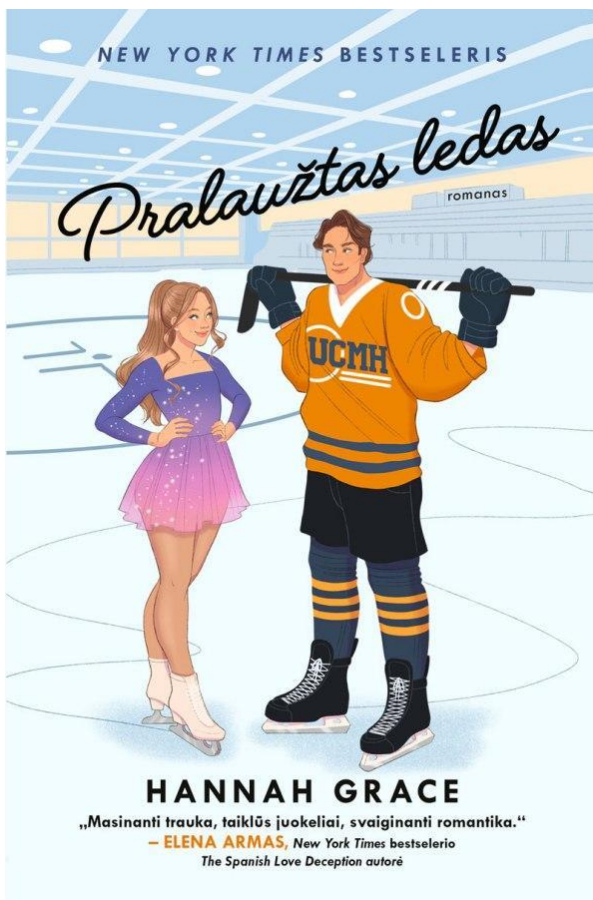
Romano „**Pabudimas**“ veiksmas vyksta XIX a. pab., jo centre – Edna Ponteljė ir jos žūtbutinės pastangos suderinti savo vis netradiciškesnę požiūrį į moteriškumą ir motinystę su pietinių valstijų socialinėmis nuostatomis. Nors moters santuokinė neištikimybė nebėra tokia šokiruojanti tema kaip kadaise, nedaug romanų taip giliai prasiskverbia į moters, įsitraukusios į uždraustus santykius, psichologiją, kaip „Pabudimas“, K. Chopin pasitelkus supratimą, meniškumą ir atvirumą.

„Pabudimas“ praskynė kelią tokiems literatūros grandams kaip Williamas Faulkneris ir Ernestas Hemingway’us, taip pat turi sąsajų su amžininkų – Edith Wharton ir Henry’io Jameso – darbais.

„Edną nuo mūsų skiria tik laikas, o visais kitais atžvilgiais ji kupina gyvasties. Kai atsiverčiu pirmą puslapį, ją vis dar gražia nusivylimo kartėlis, ji verda noru ką nors sudaužyti ir trokšta laužyti taisykles, kurios turi būti sulaužytos. Ji laukia, kada įbrisi į vandenį ir pabus.“

Pulitzerio premijos laureatė Barbara Kingsolver

Hannah Grace Pralaužtas ledas

Žiežirbos pasipila, kai dailiojo čiuožimo sportininkei bei ledo ritulio komandos kapitonui tenka dalytis čiuožykla.

Anastasija Alen visą gyvenimą stengėsi įsilieti tarp geriausių JAV čiuožėjų. Regis, svajonė pradeda pildytis, kai merginai suteikiama pilna stipendija Kalifornijos universitete, Meipl Hilso koledže, bei vieta universiteto dailiojo čiuožimo komandoje.

Anastasijai niekas nesutrukdytų, net ledo ritulio komandos kapitonas Natas Hokinsas!

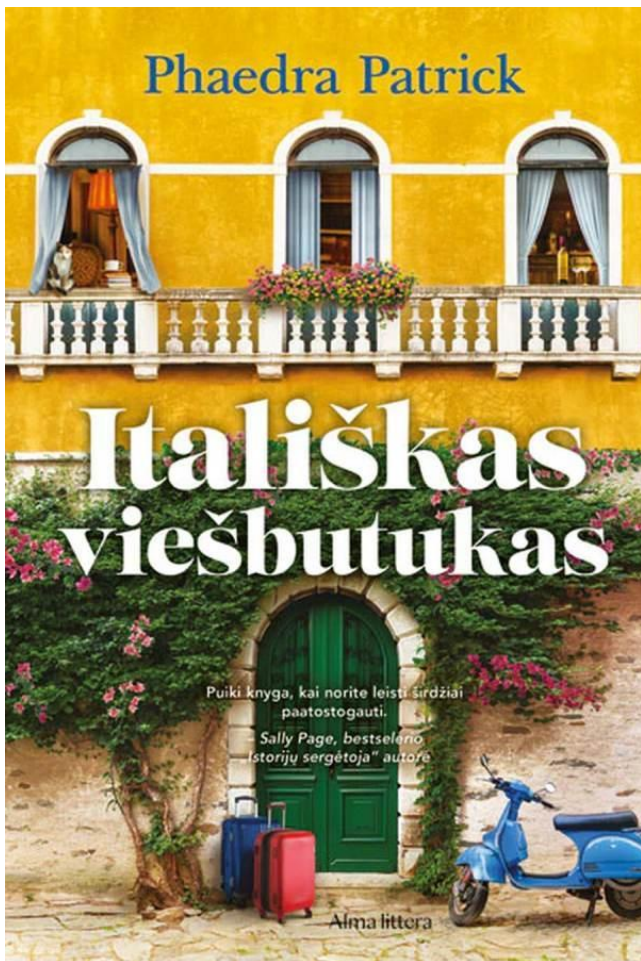
Kadangi yra kapitonas, Natui svarbiausia, kad komanda žaistų ritulį, tačiau tam atsiranda kliūčių. Sugedus įrengimams, belieka dalytis čiuožykla su dailiojo čiuožimo komanda, kuriai priklauso ir akivaizdžiai Nato neapkenčianti Anastasija.

Tačiau, apsiblausus Anastasijos čiuožimo partnerio perspektyvoms, ar tik neteks jai kreiptis pagalbos į Natą?

Žiežirbos šokinėja, tik Anastasijai tai nėra motais — juk neįmanoma susižavėti ledo ritulininku, tiesa?

Knyga „Pralaužtas ledas“ skirta skaitytojams nuo 18 metų.

Phaedra Patrick
Itališkas viešbutukas

Įkvepiantis romanas „**Itališkas viešbutukas**“ apie gyvenimo suteikiamą antrą galimybę.

Garsi radijo laidų vedėja ir santykių ekspertė Džinė Splinter didžiuojasi patarimais galinti padėti kitiems. Ji neabejoja, kad sutuoktinis Adrianas apsidžiaugs jos suplanuota kelione į Italiją, mat artėja jų santuokos dvidešimt penkerių metų jubiliejus. Bet kai Džinė praneša Adrianui apie šią staigmeną, jis nustebina ją visai kitokiu planu – prabyla apie skyrybas.

Prislėgta Džinė tiesioginiame eteryje impulsyviai pakviečia keturis klausytojus, kurių širdys irgi sudaužytos, skristi drauge su ja į Italiją. Atvykę atostogų jie eina į žygius po Bolonijos kalvas, plaukioja gondola Venecijoje ir šoka iki aušros – taip prasideda jų vilties ir emocinio išgijimo šventė.

Šiltame, jaukiame ir žaviame romane „Itališkas viešbutukas“ nagrinėjamos santuokos, savimonės ir gyvenimo šią akimirką temos, nors kartais tai gali reikšti ir visišką atsisveikinimą su praeitimi.

„Šiltas ir gyvenimą šlovinantis pasakojimas apie penkis sugniuždytus žmones, bandančius skintis kelią per gyvenimą ir netikėtai sužinančius, jog kartais užtenka turėti vienam kitą. Žavus ir jaukus itališkas viešbutis, išvaizdus jo savininkas italas, dar pridėkite įžvalgią autorės išmintį ir šmaikštų stilių, ir turėsite puikų vasaros skaitinį.“

Coleen Oakley, USA Today bestseleriu pripažinto romano „Beveik tikra istorija“ autorė

Phaedra Patrick – savamokslė rašytoja, pirmąjį kūrybinį džiaugsmą ir sėkmę patyrė sudalyvavusi keliuose apsakymų konkursuose ir juos laimėjusi. Ji yra pelniusi keletą svarių apdovanojimų už apsakymus, šešis jos romanus išleido leidykla HarperCollins Jungtinėse Amerikos Valstijose ir Jungtinėje Karalystėje. Šiuo metu rašytoja su šeima gyvena Sadlevorte, Jungtinėje Karalystėje, ir visą savo laiką skiria kūrybai.

Lorena Hughes
Slėnio karalienė

Nenuorama Martinas Sabateris įgyvendina savo svajonę – Kolumbijos Kaukos slėnyje įsigyja kakavmedžių plantaciją. Tačiau įspūdingo labdaros pokylio vakarą paslaptinai pradingsta, o jo asjendoje netrukus atidaroma lignoninė, kurioje gelbstimos choleros epidemijos aukos. Lignoninės slaugytojoms vadovauja vienuolė sesuo Kamila. Martinas kadaise buvo jos vienintelė meilė, kol nelemta klaida apvertė visą gyvenimą.

Į asjendą atvyksta ir netikėtų tragiškų įvykių „išsventinta“ novicė sesuo Puri, bet jai rūpi ne tiek slaugyti lignonius, kiek išsiaiškinti tiesą. Vis dėlto tikroji jos tapatybė ir praeitis su Martinu rizikingoms paieškoms – ir ne vien joms – ima kelti grėsmę.

Martino mokyklos laikų bičiulis fotografas Lukas Ferreira turi savų priežasčių padėti ryžtingai ir žaviai vienuolei, tik tai, ką šis santūrus vyras nutyli, irgi gali tapti mirtiniais spąstais.

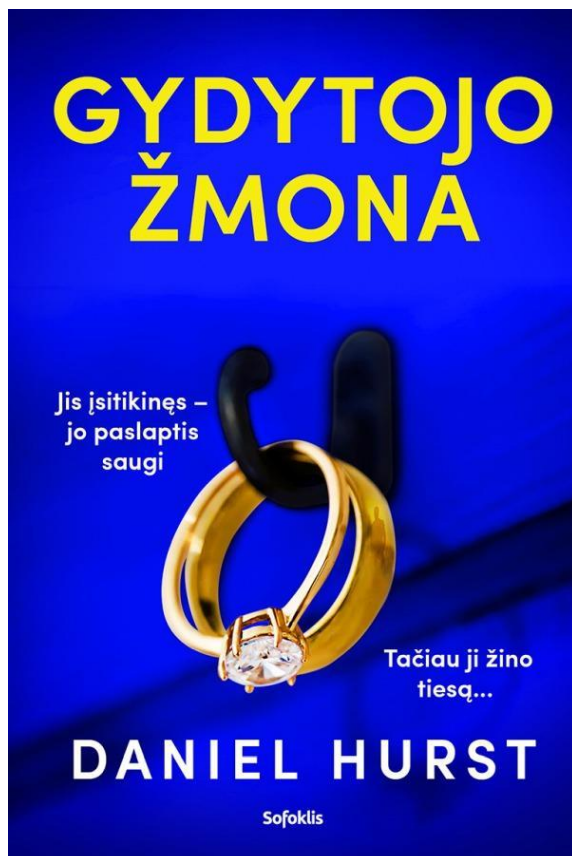
Taip nepaprasto grožio asjenda atvilioja tris Martino likimu susirūpinusius žmones, nes tik čia Lukas ir Puri gali išsiaiškinti, kas iš tikrųjų įvyko. Vis dėlto toji tiesa ir jos padariniai bus sunkiai pakeliami, nes atskleistos paslaptys iškels aikštėn sukrečiančius prisiminimus ir klastingą melą.

„Spalvinga... Ši knyga prikaustys skaitytojus, kuriems patinka istorinės detalės, šeimos dramos ir prarastos meilės paieškos.“

Library Journal

Lorena Hughes (Lorena Hjuž) – literatūrinėmis premijomis įvertinta romanų *Duktė iš Ispanijos* ir *Seserys iš Alamedos gatvės* autorė. Gimė ir augo Ekvadore, aštuoniolikos persikraustė į JAV studijuoti menų ir žurnalistikos, paskui atsidėjo literatūrai. **„Slėnio karalienė“** – trečiasis jos romanas ir antroji lietuvių kalba išleista knyga. 1925 m. žemės drebėjimo Kolumbijoje padarinių įkvėpta istorija dar kartą sukviečia **„Dukters iš Ispanijos“** personažus. Tirštas, sodrus, netikėtumų kupinas, praeities dvasia ir Kolumbijos gamtos grožiu alsuojantis pasakojimas įtraukia skaitytoją į tikrą detektyvą.

Daniel Hurst
Gydytojo žmona

Mano sutuoktinis – gydytojas. Jis protingas ir žavus vyras, kuriuo visi pasitiki. Visi, išskyrus mane.

Iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti, kad turiu viską: tobulą santuoką, tobulą vyrą, tobulą gyvenimą. Bet realybė kur kas sudėtingesnė.

Gydytojas Driu Devlinas – toli gražu ne toks garbingas žmogus, koku dedasi. Persikraustėme į šį nuostabų namą su pritrenkiančiu vaizdu į jūrą, nes norėjome pamiršti praeitį. Vylėmės atversti naują gyvenimo knygos lapą.

Deja, išsiaiškinau, kad vyras ir vėl man meluoja. Jis naudojasi darbo suteikta galia ir sujaukia kitų žmonių gyvenimus, kad tik gautų tai, ko trokšta. Bet kokia kaina.

Tik jis be reikalo mane nuvertina. Šis pašalinių žvilgsnių retai liečiamas didžiulis namas suteikė man progą gerai apmąstyti vyro klaidas.

Driu nė nenučiuokia, kas jo laukia...

Daniel Hurst – populiarių, greito tempo psichologinių trilerių autorius, rašantis apie paprastiems žmonėms nutinkančius nepaprastus dalykus. Jo knygos nuolat patenka į Jungtinės Karalystės geriausių psichologinių trilerių šimtukus. Pirmoji jo keturių dalių įtraukiančios serijos knyga „**Gydytojo žmona**“ taip pat tapo bestseleriu.

Angela Marsons

Šeši kapai

Tipiškas paauglės kambarys plakatais nukabinėtomis sienomis ir drabužiais, išmėtytais ant grindų, bet mergina su plonyte grandinėle ant kaklo, guli savo lovoje be gyvybės ženklų. Raudona apvali dėmė ženklina baltus jos marškinėlius. Kaip mergaitės motina galėjo pažvelgti į savo miegantį vaiką ir nuspausti gaiduką?

Kai detektyvė Kima Stoun atskuba į gaisro vietą, lieka sukrėsta pamačiusi, kad žuvo du paaugliai vaikai ir abu jų tėvai. Tačiau ši tragedija yra visai ne tai, kas atrodo iš pirmo žvilgsnio. Visi lavonai su šautine žaizda, o šautuvą laiko motina, Helena Deins.

Byla pažadina Kimai skaudžius vaikystės prisiminimus, kai teko kentėti nuo savo smurtaujančios motinos, tačiau tai tik dar labiau paskatina norą atskleisti tiesą. Pradėjusi aiškintis moters praeitį, Kima susiduria su klinikinės depresijos diagnoze. Bet ar galėjo liga paskatinti Heleną nužudyti mylimuosius?

Ir tada Kima atranda Helenos miegamajame įkaltį, kuris pakreipia tyrimą. Negi Deinesų šeimą galėjo išžudyti kas nors kitas?

Vos tik Kima pajunta, kad užsikabino už siūlo galo, jos pačios gyvybei ima grėsti mirtinas pavojus — iš kalėjimo pabėgęs pavojingas psichopatas. Užgniaužusi baimę jį su komanda kapstosi toliau, o kai aptinka šokiruojančią paslaptį, kuri pakeičia viską, ką jie žinojo apie Heleną, supranta, kad likę šeimos nariai — mirtiname pavojuje.

Kima jaučia spaudimą kaip niekada anksčiau, o ją persekiojantis pabaisa vis artėja. Keturi lavonai. Keturi švieži kapai. Kas toliau? Ar Kima suras žudiką ir išsigelbės pati, kol ne per vėlu?

Absoliučiajį įtemptas trileris, kuris vers aikčioti balsu. Ir neatgausite kvapo iki paskutinio kvapą gniaužiančio posūkio. „Šeši kapai“ patiks Roberto Dugoni, Karin Slaughter ir Marko Billinghamo gerbėjams.

„Tegu pabando kas nors nepašiurpęs perskaityti TĄ prologą! Angie Marsons įtraukia jus į kelionę amerikietiškais kalneliais, kuri sudaužys jūsų emocijas ir privers jaustis visiškai išsekusius, dar iki TOS pabaigos!“

Goodreads

David Lagercrantz

Memoria

Iš numirėlių gali prikelti tik pačios tamsiausios istorijos...

Tarptautinį pripažinimą savo įspūdingais kūriniais pelnęs **Davidas Lagercrantz** (g. 1962) pristato antrą kriminalinio serialo apie ekscentrišką Stanfordo universiteto psichologijos profesorių Hansą Rekę ir Stokholmo priemiesčių policininkę Mikaelą Vargas dalį - „Memoria“.

Prieš 14 metų Klerė Lidman žuvo daug aukų nusinešusioje benzinvežio avarijoje, tačiau jos vyras Samuelis atsisako tuo patikėti. Kartą vienos fotografijos fone atsitiktinai išvydęs moterį, kuri atrodo visai kaip Klara, jis nusprendė kreiptis pagalbos į Hansą Rekę ir Mikaelą Vargas. Iš pradžių jie abu buvo skeptiškai nusiteikę, bet pažvelgęs į nuotrauką Rekė atranda detalių, kurios rodo, kad joje tikrai įamžinta Klerė. Ar tai įmanoma?

„Memoria“ nukelia skaitytojus į paskutinį XX amžiaus dešimtmetį, kai Rytų Europą purtė politinės permainos, bankų krizės ir naujųjų turtuolių grumtynės su postsovietiniu KGB monstros dėl įtakos. Įtampos kupiname švediškame trileryje atskleidžiami žiaurūs nusikaltimai, jų poveikis atskirų žmonių gyvenimams ir patiems tyrėjams.

Luana Lewis
Tobula pacientė

Nekalta mergina? Ar pavojinga žudikė?

Pirmą kartą sutikusi Džeidę, negalėjau atsistebėti. Jauna, protinga ir savimi pasitikinti – tokia, kokia aš pati svajoju būti paauglystėje. Tačiau Džeidė nėra paprasta septyniolikmetė. Ji kaltinama šaltakraujiškai nužudžiusi dvigubai už save vyresnį vyrą. O mano darbas – išsiaiškinti tiesą.

Kai prisėdame pasikalbėti, pastebiu merginos elgesio pokyčius: jos atsakymai darosi griežtesni, ryškėja nenoras bendrauti. Ji tvirtina nieko nenužudžiusi, bet nesu įsitikinusi, ar galiu ja pasikliauti.

Ji pradeda vengti tolesnių susitikimų, taigi nepranešusi užsuku į jos namus. Ir iškart pasigailiu. Jos tėvas akivaizdžiai parodo, kad esu nepageidaujama, o motina niekad neišlenda iš šešėlių. Ką gi jie slepia?

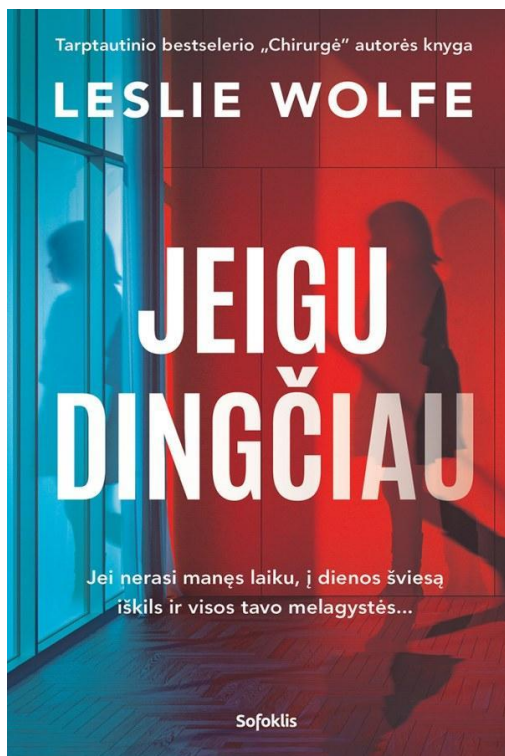
Vis dėlto galiausiai Džeidė ima po truputį atsiverti. Tačiau jos šeima staiga nutraukia mūsų terapiją, nors jaučiu, kad jau beveik prisikasiau prie tiesos. O vieną vėlų vakarą pastebiu kažką tūnantį prie savo nediduko kotedžo ir stebintį kiekvieną mano judesį. Kokias paslaptis ši šeima taip įnirtingai mėgina išsaugoti? Nejaugi būsiu savo noru nėrusi į nesuvokiamą pavojų?

„**Tobula pacientė**“ įtrauks ir neleis atsiplėšti iki pat pritrenkiančios pabaigos. Neabejotinai patiks tokių knygų kaip „**Kambarinė**“ ir „**Mergina traukinys**“ gerbėjams.

Prieš tapdama rašytoja, **Luana Lewis** dvidešimt metų dirbo klinicine psichologe. Kaip ir knygos veikėja Tara, ji imdavosi medicininių-teisinių bylų ir, dirbdama su šeimomis, kurių vaikai susidūrė su smurtu ir nepriežiūra, stengdavosi padėti, kai visuomenė nesugebėdavo apsaugoti pačių pažeidžiamiausių. Šioji patirtis ir tapo įkvėpimu „**Tobulai pacientei**“.

Leslie Wolfe

Jeigu dingčiau

Jeigu skaitai šį laišką, aš jau dingusi.

Parašiusi paskutinį laišką užverčiu segtuvą ir žengiu į svetainę. Pro langą nužvelgiu gretimą namą, o mintyse sukasi visa, ko galiu netekti, jei tie, kurie į mane taikosi, nutars imtis veiksmų. Prarasčiau savo mylintį gražuolį vyrą, kuris nė nenutuokia, ką aš padariau. Savo šeimą, kuri nedvejodama palaiko mane, kad ir kas nutiktų. Šį nuostabų namą prie vandenyno, kuriame tikėjau rasti ramybę ir saugiai gyventi.

Visi laiko mane paranoike, bet man atrodo, kad tiesiog esu pasirengusi. Dėl praeities paslapčių atsidūriau mirtiname pavojuje.

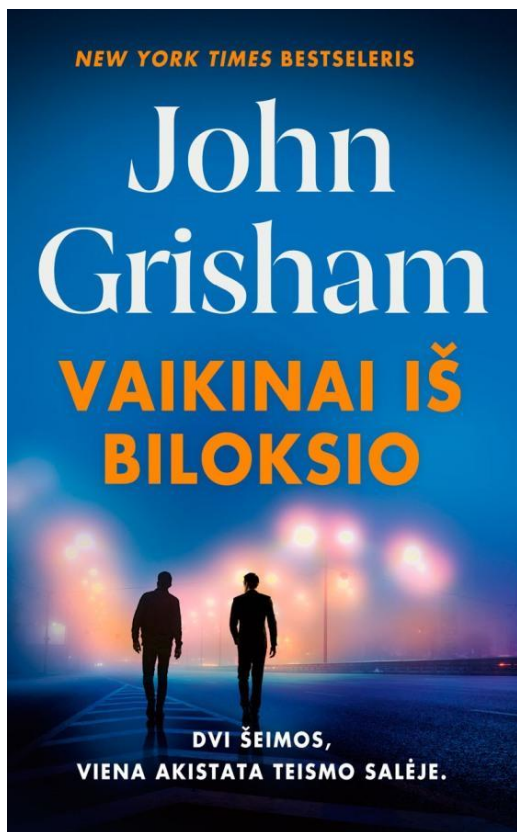
Tad jei nutiktų blogiausia, šiame segtuve yra viskas, ko prireiks, kad mane rastum. Paslėpsiu jį tokioje vietoje, kuri žinoma tik tau. Visada, nuo pat paauglystės, pažinojai mane geriau už kitus. Todėl nė neabejoju, kad įveiksi šią sudėtingą dėlionę ir atskleisi tiesą.

Mane rasti gali vien tik tu. Tačiau turėsi pasiskubinti.

Jeigu nespėsi, į dienos šviesą iškils ir visos tavo melagystės...

Amerikiečių rašytojos **Leslie Wolfe** (g. 1967) trileriai yra tapę bestseleriais ir pavergę milijonų skaitytojų širdis visame pasaulyje. Ši autorė kuria nepamirštamų, stiprių ir sumanių moterų portretus, o jos kūriniai ne tik sužadina adrenaliną, yra kupini įtampos, bet ir pasižymi psichologinėmis išvalgomis bei svarsto modernių technologijų aktualijas, taip suteikdami skaitytojams autentišką patirtį, peržengiančią trilerio žanro ribas.

John Grisham
Vaikinai iš Biloksio

Dvi šeimos, viena akistata teismo salėje.

Johnas Grishamas sugrįžta į Misisipę ir pasakoja jaudinančią istoriją apie du imigrantų šeimų sūnus, vaikystės draugus, galiausiai atsidūrusius skirtingose įstatymo pusėse. Grishamui būdingi siužeto posūkiai ir vingiai išlaikys jūsų dėmesį iki paskutinio puslapio, kuriame lauks stulbinanti pabaiga.

Daugumą pastarojo šimtmečio metų Biloksis garsėjo savo pajūriu, kurortais ir jūros gėrybių pramone. Tačiau jis turėjo ir savo tamsiąją pusę. Jis buvo žinomas ir korupcija bei nusikalstamomis veiklomis, pradedant azartiniais lošimais, prostitucija, alkoholio kontrabanda, prekyba narkotikais ir baigiant užsakomomis žmogžudystėmis. Visas jas kontroliavo nedidelė banditų grupuotė, kurios narių dauguma, pasak gandų, priklausė Diksio mafijai.

Keitas Rudis ir Hju Malkas užaugo septintojo dešimtmečio Biloksyje ir buvo geri vaikystės draugai, Mažosios lygos „Visų žvaigždžių“ rungtynių dalyviai. Paauglystėje gyvenimo tėkmė nukreipė juos į skirtingas puses. Keito tėvas tapo garsiu prokuroru, pasiryžusiu „išvalyti Pakrantę“. Tuo tarpu Hju tėvas tapo Biloksio nusikalstamo pasaulio bosu. Keitas pasirinko teisės studijas ir sėkė tėvo pėdomis. Hju pirmenybę teikė naktiniam gyvenimui ir dirbo tėvui priklausančiuose klubuose. Neišvengiamai artėjo šeimų akistata, kuri galiausiai įvyks teismo salėje.

Didelės apimties sagoje „**Vaikinai iš Biloksio**“, kupinoje istorinių detalių ir ryškių, nepamirštamų personažų, ant plauko kabo visas gyvenimas.

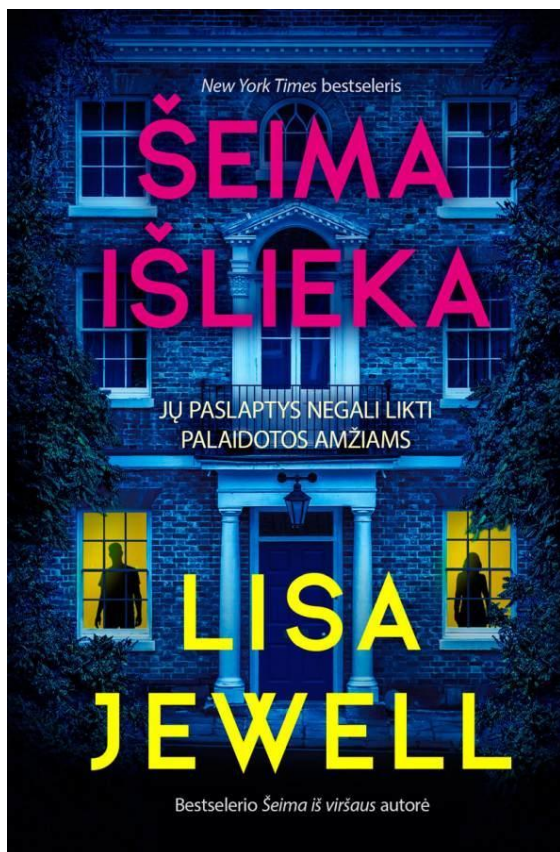
„Labiausiai įtraukiantis iš visų iki šiol Johno Grishamo parašytų trilerių. Literatūros teisinėmis temomis legenda.“

USA Today

„Grishamo kūryba, visada teikianti aukščiausios kokybės pramogą, sklaidžiasi į kažką dar solidesnio, didingesnio, kas dar labiau verta šio neeilinio talento.“

The Washington Post

Lisa Jewell
Šeima išlieka

Vieną ankstų rytą detektyvas Samuelis Ovusu iškviečiamas į Temzės pakrantę, kurioje aptiktas siaubingas radinys. Nusiuntęs jį teismo medicinos ekspertams, tyrėjas sužino, kad žmogaus kaulai susiję su labai sena byla, pradėta prieš trisdešimt metų, kai didžiuliam name Čelsyje ant virtuvės grindų rasti trijų žmonių lavonai.

Reičelę Rimer irgi ištinka šokas — moteris išgirsta, kad jos vyras Maiklas rastas negyvas savo namo Prancūzijoje rūsyje. Visi ženklai rodo, jog vidun įsigavo kažkas svetimas, ir vietos policija reikalauja, kad Reičelė nedelsdama atvyktų atsakyti į keletą klausimų apie savo sutuoktinį ir jo praeitį, bet į tuos klausimus ji visai nenori atsakinėti.

Praėjus trims dešimtmečiams nuo to laiko, kai po baisios tragedijos išvyko iš Londono, Liusė Lamb pagaliau grįžta namo. Moteriai su vaikais po truputį kuriantis ir rengiantis pirkti pirmą nuosavą būstą, jos brolis leidžiasi į kelionę ieškoti berniuko iš jų bendros praeities; prisiminimai apie tą berniuką juodu tebepersekioja ir šandien.

Beskubėdami išsiaiškinti painias paslaptis, veikėjai supras, kad yra susiję tokiais saitais, kokių nė neįsivaizdavo.

Romane „Šeima išlieka“, pratęsiančiame išskirtinį New York Times bestselerį „Šeima iš viršaus“, Lisa Jewell įrodo pasiekusi meistrystės viršūnę. Pribloškianti, pinkli, paveiki istorija sukasi apie tai, kaip svarbu saugoti ir ginti žmones, kuriuos mylime, taip pat atskleisti tiesą.

„Dar vienas meistriškai parašytas trileris, kurį sukūrė šių laikų psichologizmo karalienė.“

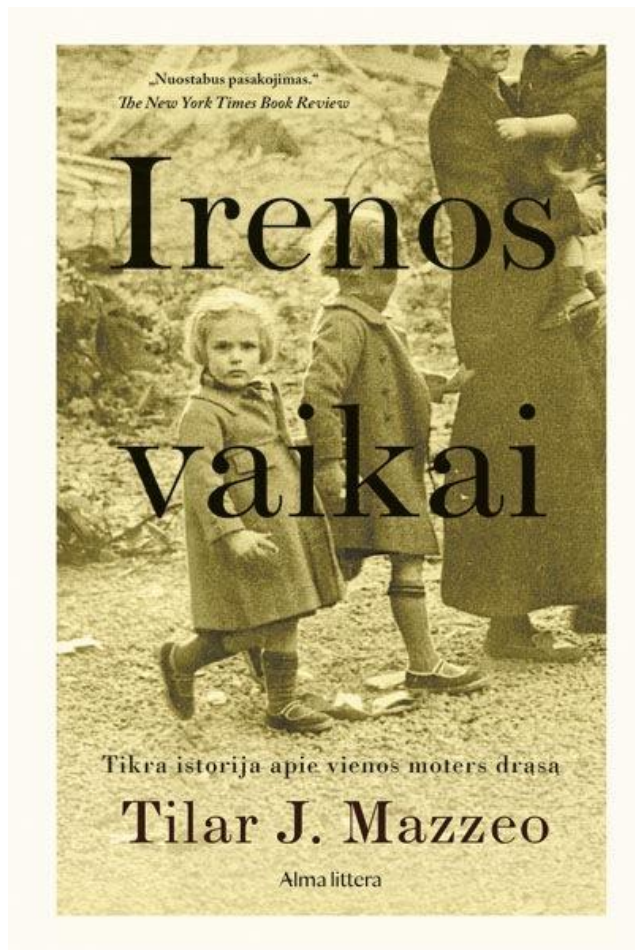
Mark Edwards

„Daugelį rašytojų vertinu dešimtu iš dešimties, bet Lisa – kiauras šimtukas.“

Gillian McAllister

Tilar J. Mazzeo

Irenos vaikai. Tikra istorija apie vienos moters drąsą

Tilar J. Mazzeo knyga „**Irenos vaikai**“ - tai tikra istorija apie vienos moters drąsą.

Tai išskirtinis pasakojimas apie Ireną Sendler, „moteriškos lyties Oskarą Schindlerį“, kuri nacių okupuotoje Lenkijoje Antrojo Pasaulinio karo metais, rizikuodama viskuo, ką turėjo, išgelbėjo 2500 vaikų nuo mirties ir deportacijų.

1942 m. vienai jaunai socialinei darbuotojai, Irenai Sendler, buvo suteiktas leidimas patekti į Varšuvos getą kaip visuomenės sveikatos specialistei. Lankydamosi gete, ji kreipėsi į ten įkalintas žydų šeimas ir paprašė jų patikėti jai savo vaikus. Ji ėmė slapta gabenti juos iš siena apjuosto kvartalo ir įkalbėjo savo draugus bei kaimynus juos slapstyti. Padedama pasipriešinimo judėjimo, Irena pro nacių sargybinius pravežė tūkstančius vaikų.

Bet Irena padarė ir kai ką dar įstabesnio: slaptuosius vaikų sąrašus sudėjo į butelius ir palaidojo po obelimi, augusia jos draugės sode. Sąrašuose buvo tikrieji slapstomų žydų vardai ir kiti duomenys, kuriuos Irena užrašė tikėdamasi, kad po karo šeimos juos susiras. Ji negalėjo žinoti, kad daugiau nei devyniasdešimt procentų žydų šeimų žus.

Šioje knygoje Tilar J. Mazzeo pasakoja nuostabią istoriją šios drąsios moters, rizikavusios savo gyvybe, kad išgelbėtų nekaltus vaikus nuo Holokausto. Tai herojiška istorija apie išlikimą, gebėjimą atsilaikyti prieš negandas ir pagalbą.

„Reikšmingas, neretai šiurpus ir iki šiol mažai kam girdėtas pasakojimas apie Holokaustą.“
Joseph Kanon, knygos *Leaving Berlin* autorius.

Tilar J. Mazzeo yra kultūros istorikė, biografė ir viena populiariausių *New York Times* autorių. Užsiimdama savo mėgstama moksline veikla ji nuolat keliauja tarp Kalifornijos, Niujorko ir Meino, kur dirba anglų kalbos profesore Colbyio koledže.

Vygantas Švoba Byšnia džiazos sode

Vyganto Švobos knyga „**Vyšnia džiazos sode**“ – tai ekspresyvus pasakojimas apie žymų džiazos muzikantą, Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatą profesorių Petrą Vyšniauską. Knygoje savo įžvalgomis, prisiminimais dalijasi keliasdešimt Lietuvos menininkų, atskleiddami Lietuvos džiazos istoriją, supažindindami su jos kūrėjais, išskirtiniais kultūros įvykiais, meno pasaulio savitumais.

Knygos įžangoje, pavadintoje „Preliudu“, autorius rašo: „Šioje knygoje daug sakytinių istorijų, kurias porino Petras ir jam artimi žmonės. Jas išklausęs tik pabandžiau sudėlioti šio visomis tarmėmis kalbančio žemaičio, iškilaus meno žmogaus, žymaus džiazos muzikanto, genialaus improvizacijų meistro, nuo klasikos iki avangardo įvairiuose stiliuose nardančio kūrėjo portretą. Tiksliau – sukurti Petro Vyšniausko portretą jo šimtmečio interjerui“.

Muzikos virtuozo, pirmojo Lietuvos muzikos ir teatro akademijos Džiazos katedros profesoriaus P. Vyšniausko biografijos vingiai iki prestižinių pasaulio koncertų salių kūrybiškai atskleidžiami knygoje, kurios stilius ir dvasia nesileidžia įspraudžiami į jokių rėmus. Tiksliai juos nusako pramanytas „Frankfurter Allgemeine Zeitung“ sakiny, įrašytas ant ketvirto knygos viršelio: „Trūksta žodžių šiai knygai apibūdinti. Tai absoliutus sakinių džiazas. Jis skamba laisvai ir galingai, naratyvas rutuliojasi iš pradžių svingo ritmu, vėliau suklumpa ties bibopo altoriumi, kol ima spiegti visomis free natomis“.

„Vyšnia džiazos sode“ skirta plačiai auditorijai, tačiau labiausiai jos laukė džiazos ir muzikos gerbėjai. Atviri, dažnai šmaikštūs, ironiški, ramūs, banguojantys, veržlūs – įvairaus kolorito pokalbiai, pasakojimai skaitytojui tampa ypatinga dovana. Joje slypi muzikos ir žodžių harmonija, pažintinė ir meninė vertė, kūrybiškai įprasmintos vieno iškiliausių ir savičiausių Lietuvos džiazos kūrėjų gyvenime.